

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravelem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 25. julija.

Mej pasjimi dnevi, ko zavladala huda vročina in vsakdo, komur dopuščajo razmere, išče hladilnega zavetja v kakem idiličnem jarku mej gorami, ali pa v kaké zabavnej kopeli, tedaj nastopi navadno tudi za časnika takozvana mrtva sezona, doba kislih kumar in skrbeti more v potu svojega obraza da napolni svojega lista nenasičljive predele.

Letos pa te dōbe menda ne bode, letos opazujemo na vse strani nadnormalno živahnost, politični vzduh ima mnogo kisfka in ta upliva na nas, kakor v znanem Jules Verne-jevem romanu na poprej prehladnokrvne in brezbržne Holandeže. Politični kisik pospešuje krvni obtok in pomnožuje delovanje, da na kislih kumar dobo niti ne mislimo, ker dejanja, čini zavzemajo vso našo pozornost.

Žal, da vsa te dejanja, vsi ti dogodki za nas Slovence neso posebno radostni! Ne glede na kranjskih Slovencev ožjo domovino, kjer se drvi po političnem obnebju čudni oblaki in švigajo pogostih zaplenb vodene strele, prihajajo nam iz sosedne Štajerske vesti, ki nam kažejo naših tamošnjih rojakov bedno, opasno stanje.

Deželnozborske volitve so pred durmi in dasi more 400.000 Slovencev v najsrečnejem slučaju spraviti samo osem poslancev v Graško zbornico, in dasi ta osmorica ne more skoro nič drugega storiti, nego potrpežljivo in požrtovalno prenašati nemške večine brezozirnost, dela se vender na vse kriplje, da bi se še to neznatno in nerazumno število poslancev slovenskih skrčilo, da bi naši rojaki mej Muro in Savo niti zastopani ne bili.

Ne le, da vse nemške hranilnice in posojilnice, vsi nemški in nemškutarski okrajni zastopi v tem smislu delujejo, da se volilcem obetajo ceste, podpore in vsakešni zlati gradovi, da je podmitenje na dnevnem redu, da se našim ljudem stavijo povsod ovire in zapreke, da morajo za vsako malenkost pomoči iskati pri c. kr. namestništvu v Gradci, poročata „Südost. Post“ in „Slovenski Gospodar“ soglasno o novejši spletki, katera bi utegnila nam biti na kvar.

Slovenjegraški c. kr. okrajni glavar Finetti prišel je pred mesecem dnij nepričakovano v Šoštanjski okraj, sklical vse župane vkupe in jim tako dolgo prigovarjal, da so naposled vsi privolili, naj bodo volitve volilnih mož deloma v trgu Velenji, deloma v Šoštanju. Jednako se je baje doseglo v okraji Marenberškem.

Tako ravnanje je več nego čudno in naravnost nasprotno postavodajalca intenciji. Z volilno reformo nameravalo se je olajšati volilni akt, da bi bila udeležba kolikor možno živahna, mnogobrojna, in baš za tega delj volijo mesta in trgi doma. Kmetke občine, ki so doslej vedno doma volile svoje volilne može, bi pa morale zdaj po 3 in 4 ure daleč v Velenje ali Šoštanj romati k volitvi menda iz nobenega drugega namena, nego da bi nemškutarji v Šoštanju in Velenji mogli uplivati že na volitev volilnih mož.

S početka bile so volitve za mesec julij razpisane. A reklo se je, da je treba preložiti, ker ima kmetovalec preveč dela in bi bila udeležitev preslaba. Vsled te najnovejše naredbe bode pa še slabejša udeležba pri volitvi, ker marsikdo nema niti časa niti denarja, da bi tako daleč volit hodil.

Ker ta najnovejši korak Slovenjegraškega okrajnega glavarja nema nikake zakonite podlage, ker nasprotuje v volilnej reformi izraženej volji po-

stavodajalca kakor tudi volji deželne vlade štajerske same, ki je volitve samo zaradi tega preložila, da bi se pospešila udeležba pri volitvah, smemo se nadejati, da bode c. kr. namestništvo v Gradci Slovenjegraškega okrajnega glavarja naredbo razveljavilo ter odredilo, da se volilni može po vseh občinah volijo doma. S tem se bode prištedilo mnogo časa in denarja, s tem se bode doseglo, da bode zanimanje za javno življenje intenzivnejše, torej tudi udeležba pri volitvah večja, kar je ravno smoter volilne reforme.

Iz tega nikakor posamičnega slučaja vidimo, kako se morajo štajerski rodoljubi boriti pri vsakem koraku v političnem življenju, da ne leže na rožicah, temveč, da morajo vedno biti oprezní in na obrambo pripravljeni, da si ohranijo to mrvico pravic in to malo kardelce zastopnikov, ki jim je odmerjeno po nepravičnem volilnem redu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. julija.

Moravski deželni zbor je zavrzel volitev poslanca Nosseka, za kmetke občine Gostopečskega volilnega okraja. Tako so konservativci zgubili jeden sedež v deželnem zboru. Včeraj se je pa začela debata v verifikaciji poslanca za mestno občino Ogerski Hradiš, kjer je bil izvoljen namestnik grof Schönborn, Čehi jako dobro zagovarjajo to volitev in dokazujejo, da so nepostavnosti, katere Nemci predbacivajo izmišljene. Danes se debata nadaljuje. Kako bode izpalo glasovanje, še ne vemo, a toliko je gotovo, da sedaj potrjena ne bo. Morda bode na predlog nekoga dela srečne stranke zopet izročena verifikacijskemu odseku, najbrž bode pa zavržena. Ker je volitev Nosseka zavržena, knezoškof Fürstenberg bolen in deželni glavar grof Vetter ne bode glasoval, bode se glasovanja udeležilo 97 poslancev in bode absolutna večina 49 glasov, toliko jih pa imajo samo nemški liberalci brez srednje stranke, tedaj bodo lahko odločili po svoji volji, najsrednja stranka tudi glasuje s Čehi ali kakor koli. — „Narodni Noviny“ mladočeski list, katerega uredjuje bivši deželni poslanec Dwořák, hudo napadajo namestnika in ministra Pražaka, in zahtevajo, da se razpusti moravski deželni zbor ter priporočajo Čehom, da se postavijo v odločno opozicijo proti Taaffejevi vladi. Govori se, da za tem listom stoji več nezadovoljnih, zlasti mlajših deželnih poslancev. Da pa nezadovolji-

LISTEK.

Voda.

„Lepa je ta“, poreče kdo, o vodi bode govoril. Počasi, dragi prijatelj, ali ni zdaj čas zato? ali si ti sam tujec v Jeruzalemu, da ne čutiš vročine in se ne potiš vsled nenavadne gorkote? „Αριστον το ύδωρ“ so rekli že slavni Grki. Pa je res voda najboljša pijača, s katero si človek pekočo žejo potolaži o zdanji hudi vročini. Žejni smo zmirom, ker iz našega telesa vodeni sopari po hudi toploti prehitro izpuhté. Ugasiti si moramo torej in tolažiti žejo s pijačo. Kaj hočemo pa piti? Samo vino ne utolaži žeje, ono še gorkoto v nas pomnožuje in največkrat je še slabo in celo umeteljno narejeno. Človek bi ga že pil s hladno vodo zmešanega, ko bi ne bilo tako drago. Mrzlo pivo piti ni vselej varno; lahko se naše vroče telo s pivom nenadoma in prehitro ohladi, človeku utegne sapo zapreti in po njem je. Včasih je pa tudi pivo, ko pelin; kdo vé, s čim je mešano. Pa ne, ko bi ga zaradi predrazega hmelja in zaradi hmeljne ušice (aphis humuli) s pelinom, mesto s hmeljem varili?

Lejte in tako v pijačah lahko prerano smrtno kali spijemo. Kaj nam preostaja drugega piti, nego vodo, katera je še nekako najboljša pijača. Piti in pogosto umivati se in tako odganjati in zmanjševati vročino, je zdaj človeku prava potreba. Ali kje dobiti dobre in zdrave pitne vode? V mestu je dovolj vode, bi kdo rekel. Da, dovolj, ali kakošne! Da ne rečem gnojnice, le pravim nezdrave, smrdljive in z raznimi tvarinami namešane vode že dobim. Ali ta je škodljiva. Priprave, našo vodo kemično čistiti, pa nemam. Torej aut-aut. Aut pij, aut utoni v vročini. To je težava, to je križ. V nekaterih krajih se že dobi malo boljše pitna voda, bodi si v vodnjaku, bodi si na studenci pod Tivoli. Kdo bo pa hodil vedno tako daleč pit, ko smo neprestano žejni? Saj bi komaj bilo, da bi človek zmirom ali v hladni senci ali v vodi čepel, ko bi mu ne bilo treba delati. Ali tudi vsakemu Slovencu ni dano živeti, ko ptiču v zraku ali liliji na polji, katera ne sejata in ne žanjeta, a vender živita. Ubogi naš kmet mora sejati in zdaj v najhujši vročini žeti in mi v mestih si služimo v potu svojega obraza vsak po svoje svoj vsakdanji kruh in kruhek. „Lenega čaka strgan rokav, palica beraška, prazen bokal.“ Postaviti bi že morali zdaj, ker so bokale odpravili, „liter“, samo

z besedo rokav bi se potem liter ne ujemal. Naj se ujema z rokavom ali ne, da bi se le s pravim Trtnikovim Martinom, veste to je z vinom ali vsaj s čisto hladno vodo ujemal. Po našem mestu nam primanjkuje zdrave studenčne vode. Za kopanje in umivanje svojega telesa tudi nemamo nikake naprave v obližji. V Kolezijo po pekoči vročini hoditi ne kaže; se tja voziti, pride pa predrago. Po mojih mislih naj bi se v sredi mesta napravilo po vzgledu družih mest kopališče. Saj ne bi stala ta priprava veliko, donašala bi mestu kolikor toliko dobička in bi meščanom prav ugajala. Kaj bi reklo občinstvo po večjih mestih, ko bi moralo iz mesta hoditi ali se še celo voziti v daljna kopelišča.

Ker nam je zdrava in čista voda dan danes živa potreba, vsi z veseljem pozdravljamo pameten projekt s kmetov ali iz Save ali iz Prežganske in Utiške okolice hladno vodo v Ljubljano napeljati. Da bi jo že zdaj tukaj imeli pri tej afrikanke vročini! Hvaležni bomo mi, naši otroci in potomci naše stolice vam za trud in izvrstno napravo. Le pridno delujte tudi naprej in ne vznemirjajte se po ljudskem (?) glasu nekaterih kratkovidežev, katerim je morda res silna vročina še to boré mrvico možganov zmešala, da upijejo in pišejo, ko bi bila na-

nost Čebov na Moravskem pri taci okoliščinah naša, je samo po sebi razumljivo. Narod vedno bolj spoznava, da resna volja vlade nikakor ni, pridobiti pravice in veljavo českomu življu, katera mu gre po številu in visokosti davka.

Volitve za **predarelski** deželni zbor so tudi končane. Liberalci so pridobili jeden sedež. Izvoljenih je namreč 12 konservativcev in 4 liberalci.

Hrvatska vlada je razpustila občinski zbor v Karlovcu in tajnika Vidale imenovala vladnim komisarjem. — S preiskavo proti vseučiliščnikom vlada ni bila zadovoljna, zato je vseučiliščnemu senatu zaokazala strožje preiskovati in kaznovati. Sedaj se preiskava strogo nadaljuje. Mi mislimo, da se s takimi strogimi naredbami ne bode vlada pri narodu prav nič prikupila, a le zgubila veljavo. To bo samo koristilo Starčeviću in njegovim tovarišem.

Vnanje države.

Crnogorski knez Nikita neki misli sredi meseca avgusta podati se v Sofijo obiskat bolgarskega kneza Aleksandra.

V Varšavi se delajo velike priprave za prihod **ruskega** carja. Zaradi varnosti je zaokazano, da vojaščina zasede železniško progo, vsak dobi Rus se mora izkazati, čemu je prišel, če ne, se takoj pošlje nazaj; vsaka sumljiva oseba se takoj zapre. — Objavljena je neka po carji sankcionirana naredba državnega sveta, da se uvede obligatorični elementarni pouk za maleotne delavce v obrtnih krajih, in da se ti delavci smejo samo 6 ur na dan dopuščati k delu. Na izvedbo te naredbe bodo pazili posebni državni nadzorniki. Direktorji in lastniki tovarn, ki bi ravnali proti tej naredbi, kaznovali se bodo z zaporom in globo.

Belgijska zbornica poslancev volila je v sredo svoje predsedstvo. Predsednik in oba podpredsednika izvoljena sta izmed konservativcev. Na liberalce se tedaj ni nič oziralo, dasiravno bi to skoraj zahtevale parlamentarne navade. To se smatra za znamenje, da mislijo konservativci v vseh ozirih odločno postopati. Senat je ravno tako volil v predsedništvo same konservativce.

V Carigradu je dvema **turškima** policistoma ušel nek prijatelj Rus in bežal naravnost na vrt ruskega poslanstva. Policista sta šla naravnost za njim na vrt. Tu so ju pa prijeli kavasi poslanstva, in so ju izpustili še le na zahtevanje Galata-Serajске policije. Beguna so potem poslali na ruski konzulat. Rusko poselstvo se je pa pritožilo pri turške vladi zaradi rušenja eksteritorialitete poslanškega poslopja.

Da **egiptovska konferenca** ne bode brez vsega uspeha, sklenili so odposlanci napraviti vsaj nekako provizorično uredbo financ za prihodnje leto. To delo se je izročilo francoskemu zastopniku Waddingtonu.

Dopisi.

Iz Radovljice, 23. julija. [Izv. dop.] Čujemo, da hočejo nekatere tukajšnje dame v našem pohlevnem mestecu ustanoviti „frauenortsgruppe“ in si jednako slavo pridobiti in zaslati po svetu kakor Gradške „šulferajnarce“. Le tega ne pomislijo, da pri nas ni tal takemu početju. Ako ne pristopijo gospe uradnikov, cesar nikakor ni pričakovati, ostane mej prebivalci komaj toliko gospej, da se sestavi odbor. Najhušji agitatorici sti dve dami, kateri imati najmenj povoda, utikati se v naše domače reči. Jedna je tukaj le na poletnem bivanju in si je po svojem vedenju v kratkih mesecih srečno pridobila antipatije vsega prebivalstva. Ako pride kot poletni gost, naj uživa sveži zrak in krasno naravo, nemško agitacijo naj pa za ta čas pusti doma. Druga gospa

ali gospica, mi ne vemo kaj je, biva več let v Radovljici, ali dozdej držala se je v tistem zakotju, sama najbolje ve zakaj. Tudi zdaj naj ne draži s svojim postopanjem ljudstva. Spomni naj se, kaj se je neki ženi v enakem položaju tukaj zgodilo. Za sedaj dovolj; ako to ne zadostuje, prihodnjič več.

Iz Crnomlja 23. julija. [Izv. dop.] Priprošč človek sem in za novine še nesem pisaril, temveč sem rajši čital, posebno, ako je kdo iz našega okraja kaj poročal. Nu, stari tukajšnji dopisovalci postali so menda uskok, zato ne zamerite, če si s svojim neukim peresom upam na dan. Pri nas je gmotno stanje vedno slabše: ljudje imajo vedno več potreb, a ne znajo, kako bi jih potolazili. Na glavno pomoč, ki bi nam pomogla naše prideleke bolje izvesti in ki bi nam sploh koristila, na železnico, čakamo že neprenehoma mnogo let. Zadnji čas bilo je čuti, da je g. graščak Zavinšek dobil že tudi od ogerskega ministerstva dovoljenje, da sme meriti železnico na Karlovec; sedaj vsaj ne bode naše ministerstvo imelo izgovora, da mu Ogri nagajajo. Bog daj, da bi skoro žvižgal Lukamatija po naših poljih!

Kolikor slabše je z našim gmotnim stanjem, isto tako je z društvenim življenjem: veselice v Čitalnici so redke in kadar so, neso več tako vesele, kakor so pred leti bile. Govori se, da bode veselica za novo zastavo Čitalnično, s katero pojdejo k otvorenju „Narodnega doma“ v Novo mesto. To bi res lepo bilo, da bi se takrat Belokranjci pokazali, kakor bi tudi pristovalo, da prilože kak donesek k dozidanju Dolenjskega „Narodnega Doma“. Kolikor smo revni, vendar bi se lahko v obeh ozirih skazali, kar se zastave tiče, bi se i naše gospodičine lahko obnesle.

Naše mesto se je zopet za mrvico olepšalo: koncem trga stoji lep nov vodnjak. Škoda samo, da akoravno so kopali 19 metrov globočine, vendar neso došli do znatnega studenca, in so morali napeljati v vodnjak le kap z obeh gradov. Nu, vendar je ta kapnica hladna in našim ženskam ne bo treba več hoditi s povnikom*) v Lahinjo po vodo. Za ta vodnjak ima posebne zasluge mestni župan gosp. Šuštaršič.

Ni dolgo, kar smo čitali, kako nek gospod sodnijski uradnik v sosedni Metliki ravna s strankami, ki imajo pri njem opravila. Mi se o naših gospodih nemamo pritoževati, naše stvari izdelujejo se samo v narodnem jeziku in kadar nam treba potrebnega sveta, da se nam vele.**)

Da znam, je li Vam ta dopis v kak prid, pa hočem o priliki pregovoriti še kaj, kje in kako nas še čizme tiščijo. (Prosimo! Uredn.)

Iz Zatičine 22. julija. [Izv. dop.] (Krokar Karo.) Tedaj je tudi tebi, črni Karo prišla jednokrat zadnja ura! Kdor je le jedenkrat pohodil izvrstno gostilno Poličansko v Zatičini, sedaj lastnino gosp. Fortune, imel je prilike občudovati čudnega krokarja „Karo-ta“, kateri je 34 let nepretrgoma uganjal svoje burke pri hiši Poličanski, ni bal se ne ljudij, ne psov, ter možko korakal okolu svoje nove domačije. Kadar je hiša ta dobila novega gospodarja, prevzel je ta tudi krokarja, kateremu je

*) Povnik = korec.

**) Vele, vale = takoj.

Opomja uredn.

bil kot in živež pri hiši izgovorjen do smrti. V mladenskih letih njegovih polotila se ga je na vzpomlad željo, vzleteti zopet v zeleni log, veseliti se tam s svojimi brati, in izbrati si lepo črno družico, katera naj bi ga spremljevala po življenja trnjevitih potih. Pa tudi najslajše sladkosti ljubezni neso ugasile v Karotovih prsih hvaležnostnega čuta do hiše Poličanske; — zapustil je zopet ljubico in zeleni log in podal se je na staro domačijo svojo. Dokler je bil še mlad, razveselil ga je včasih krajcar ali drug svitel predmet, ter ga je nesel spraviti, kam vedi Bog. A v svoji starosti pustil je tudi ta sport, pokoril se je dovolj za grehe svoje mladosti, ko je mladim goskam in puricam sosebno rad vratove zavijal, le še kak kos mesa ali slanika ga je na stare dni razveselil; vsaj mu je pa tudi vsak gost kaj vrgel, da se je mogel okrepčati. Marsikateri tujec, ki se je v naše kraje zgubil, spomnil se je, da je pred toliko in toliko leti videl Karota pri tej hiši in prepričan je bil, da je imel tisti slovenski pisatelj popolnoma prav, ki je pred kakimi 100 leti vzkliknil in pisal: „te leta teko.“ Hudomušen si bil mnogokrat ti, črni Karo!, posebno, kadar si kacemu Ljubljanskemu fijakarju svetle gumbice izključeval iz kočijske oprave, ali kadar si z dolgim kljunom svojim v rep vščipnil nadlegujočega psa, da je cvilil, kakor da bi mu ga bil odgriznil — pa simpatičen si bil vendar le. Ko smo včasih pod košato lipo pri čaši piva ali vina sedeli, ti Karo, si pa v bližnji na drevesu sedel, kakor da bi nas hotel poslušati, in smo razpravljali narodna in druga vprašanja, začel si tako srpo pred se gledati, kakor da bi ti ta razgovor ne ugajal. Sosebno, kadar smo začeli govoriti o slovenskem uradovanju, začel si tako čudno majati z glavo, kakor da si hotel reči: to je vse lari-fari ali pa, da bo še dosti vode preteklo in še velika krivica godila se našemu narodu, dokler se bo ta naša najiskrenejša želja uresničila. Vendar nadležen nisi bil nikomur; dostojno in elegantno si se vedel ne le gospodom, ampak tudi damam nasproti, nobena psovka ni prišla iz tvojih ust! Kadar si bil slabe volje, zaklical si nekolikrat svoje ime „Karo“, da si goste opozoril nase; kadar si bil pa jezen, zalajal si nekako, kakor pes. Da bi mogel ti govoriti, povedal bi gotovo marsikaj zanimivega in pikantnega, kar si v 34 letih svojega življenja zapazil in slišal; tako si bil pa le nekaj tih opzovalec, kateri je vse, kar je videl in vedel, obdržal zase. Le škoda, da so ti neusmiljene Parke tako na nagloma prestrigle nit svojega življenja! Mi, ki smo bili vajeni videti te vsaki dan in tudi marsikateri tujec, kateri te je okolu te hiše kretati videl, pogrešal te bo težko. Sedaj pa premišljajmo temeljito o uzrokih tvoje smrti! Morebiti te je kak divjak ubil, morebiti te je kaka neozdravljiva bolezen ugonobila, morebiti si se sam umoril zaradi nesrečne ljubezni ali ljubosumnosti, katera menda celo korenjake duši, ali ti je pa grenil življenje pogled, kako se v stoletji civilizacije svet tako čudno meša, da se nam skoraj dozdeva, da se v naše razsvetljeno in v električne luči bliščeče se stoletje vračajo časi staroveške surovosti. Zdaj pa mirno počivaj v svojem eliziji dragi Karo, in poglej včasih v predele „Slov. Naroda“, posebno v rubriko „izpred sodišča“, mogoče da najdeš tam kaj o gospodu iz našega obližja in o njegovih pojmi o finih manirah in o dostojnem vedenju nasproti

prava in napeljatev zdrave pitne vode samo „Projektenmacheri“.

To je predrago početje, katero bi vzelo našim hišnikom zopet nekaj denarja. Mnogo hišnikov, pa gotovo ne onih, ki tako pisarijo in čenčajo in še hiš nimajo, je zoper to novotarijo in bo preklicalo svoj podpis. Kaj se posvetujete in ugiblujete, saj ne bo iz tega nič. V Ljubljani je dosti, po nekaterih krajih še več kot preveč vode. Ha ali se je že kdaj Ljubljana do dna posušila? Nekaj vodnjakov tudi imamo. Napravite rajše še 10 vodnjakov, ne več ne manj (zakaj, vprašajte v tem suhadobnem časi ljudski glas naših meščanov), pa bo.

Saj ni, da bi mogla tudi Ljubljana druga mesta v vseh rečeh posnemati in vse tako lepo in zdravo imeti, kot drugod. So živeli in umrli naši dedi in pradedi, bomo tudi mi in naši otroci. To je ljudski glas — oder was! — Pa ne, ko bi ti možakarji bili vendar le modri možje in pravo zadeli.

Tudi Tržačani so propali z napeljavo vode iz Bistriške okolice. Lejte, modri so Bistričani. Ti neso sebični, ne mislijo sami za-se, računajo tu za prihodnost. Lepih laških novcev, katerih res potrebu-

bujejo, bi se ne branili. Ali za večno se odpovedati pravici do čiste in zdrave vode, popustiti ob vodi romantično ležeče domove in mline, tega pa vendar ne storé.

Posnemajte toraj Tržačane in zadovoljite se z mestno vodo, katera je dobra za pijačo in umivanje. Napravite nam rajše namesto vodovoda vinovod, kateri bo ustregel vsem meščanom brez izjeme. Mesto lahko naredi veliko klet, postavim na Gradu. Saj govoré, da bodo zidali nekje na kmetih novo kaznilnico z zdravimi in zračnimi celicami, da ne bodo kaznenci za storjene grehe dvakrat, jedenkrat z ločitvijo od človeške družbe, drugič pa še s pre zgodnjo smrtjo kaznovani. Če je pa res smrt kazen za greh in toraj ostane kaznilnica še gori, pa sezidajmo na Golovci neizmerno veliko klet, v kateri bo stal velik sod (če jih bo pa več, nam bo še ljubše) in iz soda napeljimo debelo cev v naše mesto. Ta se bo razcepila v druge manjše cevi, katere bodo segale v vsako posamično hišo po vsem mestu, da bo lahko vsak človek, kadar in kolikor bo hotel, odprl pipico in se do dobra nasrkal na občinske stroške izvrstne vinske kapljice. To želé in po takem vinovodu hrepeni naše ljudstvo. Kaj voda; voda še

v čevlji ne stori dobro, kaj še v želodci. V one hiše pa, kjer stanujejo pivo- in žganjepivci, tudi napeljete lahko cevi iz sodov za pivo in žganje. Izpeljite moj nasvet in želi boste vsestransko hvalo in občno zadovoljnost. Samo tega še manjka belej Ljubljani. Po rokah vas bodo nosili in po smrti vam postavili na gomilo drag in krasen spomenik, kateri bo pričal na veke vekov, kako modro in umno starejšinstvo je bilo tedaj v mestnem zastopu, ko je napravilo vinovod v Ljubljano. Pa bi bilo res to bolj pametno. Potem bi bil jeden ljudski glas in jeden oštir in pili bi naravna vina, s hmeljom kuhano pivo in prav pravcato žganje. Spremenila bi se potem bela Ljubljana v veselo in srečno Ljubljano. —

Glejte ergo (?), da nam skoraj napravite vinovod. Ta presneta beseda „ergo“. Tako je, gospod urednik, če človek latinski ne zna. Ali pa če se je že učil, makari tudi že v bogoslovji bil, pa je vendar pravila latinske slovnice pozabil. Meni se zdi besedica „ergo“ kakor kozel, kadar se s svojim nasprotnikom trkajoč, nazaj pomakne, nazadnje noge postavi in z vso silo in močjo v sovražnika butne. Učinek tacega butanja ali to, kar mora priti, pa

nežnemu spolu. Tam boš pa tudi poizvedal, kako, vzgledne pojme o kolegijaliteti imajo nekatere učiteljske moči našega okraja!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 22. julija.

Navzočnih je 18 mestnih odbornikov. Predseduje župan g. Grasselli, kateri imenuje poverjalca zapisnika gg. mestna odbornika Tomeka in Hribarja.

G. župan naznanja, da je doposlal izvrševaje sklep mestnega zbora ob obletnici častni meščanski diplomi gospodu ministerskemu predsedniku grofu Taaffeju in ministru za kmetijstvo grofu Falkenhaynu. Oba sta v preprijaznih pismih izrekla zahvalo. Grof Taaffe pravi v svojem pismu mej drugim, da ve ceniti izredno odlikovanje, katero mu je došlo po izvolitvi častnim meščanom Ljubljanskim po vsej polni vrednosti in prosi g. župana, da izvoli mestnemu zastopu izraziti za novi dokaz prijaznosti prisrčno njegovo zahvalo.

Minister za kmetijstvo grof Falkenhayn, pa pravi v svojem pismu, zahvaljevaje se za doposlan diplomu kot častni meščan Ljubljanski, da ponavlja, kar je pred letom ustno izjavil, da je zelo počeščen, izvoljen biti častnim meščanom Ljubljanskega glavnega mesta, kar mu je nov dokaz zaupanja in kar mu bode nov nagib, zmirom, kjer koli se bode nudila prilika in kolikor bode to spadalo v njegovo področje, prospeh lepega Ljubljanskega mesta po najboljših močeh pospeševati.

Minister za trgovino doposlal je mestnemu županstvu z dne 30. junija t. l. dopis, v katerem obžalovaje izreka, da mora mestnemu zastopu Ljubljanskemu naznaniti, da mu pri sedanjih odnošajih ni bilo mogoče ustreči želji mestnega zastopa, da bi se nastanilo v Ljubljani državno železniško vodstvo. Jako važni uzroki železniškega prometa, kateri so pri tej stvari jedino odločilni, terjajo na vsak način, da se sedeži taci uradov, kateri bodo odslej imeli naslov „K. k. Eisenbahnbetriebs-Direction“, kolikor mogoče v sredino in ne na skrajne konce njim izročenih železničnih prog postavijo. Iz istih ozirov tudi ni bilo trgovinskemu ministerstvu mogoče ob svojem času ustreči prošnji glavnega mesta Koroške, Celovcu, da bi v istem bil sedež obratnega urada in se je ta urad ustanovil v Beljaku, akoravno so govorili jako važni momenti za Celovec.

Vsa ta pisma vzemo se na znanje.

G. župan nadalje poroča, da se je 26. in 27. m. m. udeležil konference zastopnikov mest in dežel, katere je sklical Dunajski župan zaradi korakov, ki naj se storé v obzired podržavljenja železnic in pové, da je bil župan mesta Dunaja veselo iznenaden, da se je i Ljubljansko mesto pridružilo skupnim korakom, katera nameravajo mesta v tej zadevi. Gosp. župan prosi, da se vzame to poročilo na znanje in misli, da bode mestni zbor sporazumljen, da se Ljubljansko mesto pridruži skupni peticiji v tej zadevi, čemur zbor pritrdi.

Cesarski namestnik baron Widmann doposlal je sanitetno poročilo z l. 1882 za Tirolsko in Predarlško, mestna občina Gradec pa izkaz premoženja za l. 1883.

Čebelarstvo in sadjerejsko društvo na Jesenicah

sledi. Ergo polom! Tedaj ne bi bilo prav, če bi kdo mojega čvrstega kozla „ergo“ zamenjal za stari-kavega in mršavega kozlička „igitur“. Tudi ta se rad trka in akopram je star, še rad sol liže. Kozliček koraka po stopnjicah v prvo nadstropje, zapazi na hodniku sol in jo zoblje. Ali domače dekle prileti in ga, ker mu še te bore soli ne privoščí, zapodi; a revše ves preplašen skoči, na mesto po stopnjicah navzdol, na nasprotno stran čez hodnik, pade in se potolče „igitur“. Lejte tedaj je pravilno, da rečem: ergo vigilate, ne pa vigilate ergo, in vigilate igitur, ne pa igitur vigilate. To že zdaj o šolskih počitnicah ve vsak prvošolec, kateri bo svoje ljudstvo o tem lahko poučil. „Ergo“ pustite „projektenmacherei“ za vodovod in napravite „igitur“ vinovod, in ne bodite tako neusmiljeni, ko kmetska deklica, ki kozličku ne pusti soli zobati. Za svečanosten govor pri otvorenji občinskega vinovoda bom že jaz skrbel in v govoru dokazal, da nam je res le zdravega in trtnege vina, ne pa čiste in hladne vode bilo potreba; da je le in vino veritas, katero ljubi ljudski glas. Končal pa bom svoj govor pri takratni hudi vročini, predno popijem iz kozarca prvo občinsko vinsko kapljico, z besedama: Ergo bibamus! —

Amabilis.

prosi, naj bi se i mesto Ljubljansko pridružilo s kakim častnim darilom za razstavo tega društva, ki bode v Lescah.

Na predlog g. dra. Zarnika prepusti mestni zbor g. županu, da o tej zadevi odloči, kakor se mu vidi potrebno.

Mestni odbornik g. Hribar stavi nujni predlog, naj se vsled povodaj poškodovanim prebivalcem Galicije dovoli podpora 300 gld. Nujnost predloga se jednoglasno pripozna.

Predlagatelj g. Hribar pravi, da iznaša škoda v Galiciji, po vodi prizadeta, nad deset milijonov. Mestni zastop Ljubljanski dovolil je tudi podporo za Szegedin in za povodenj v Tirolski in Koroški. A za Szegedin nabirala je vsa avstrijska diplomacija po vsem svetu, za Tirolsko in Koroško pa je storilo jako mnogo nemško inozemlje. Ali nesreča v Szegedinu ne da se primerjati z velikansko škodo v Galiciji, zato g. Hribar predlaga, da se dovoli 300 gld. podpore iz mestne blagajnice in se g. županu naroči, da dopošlje županu mesta Krakova to svoto.

Predlog se brez razgovora jednoglasno odobri. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko „Slovana“ zaplenila je c. kr. deželna vlada zaradi uvodnega članka „Politično licemerstvo“ in zaradi notice „Ljubljanski „Sokol“ in Ljubljanski List“. Uredništvo „Slovana“ priredi za jutri drugo izdajo proti zaplenbi pa bode uložilo ugovor.

— (Gledališki vlak iz Zagreba v Prago) odrine v nedeljo, to je v 3. dan avgusta zvečer, ker se je oglasilo zadostno število deležnikov. Vsa nasprotna poročila v Dunajskih in drugih listih, da se je zaradi vsprejema ogerskih gostov v Pragi vse razbilo, da gledališkega vlaka iz Zagreba ne bode itd. — so neresnična in izmišljena.

— (Jour-fix „Sokola“) je jutri zvečer v čitalnični restavraciji. Začetek ob 1/2 9. uri.

— („Škrata“) izide danes 14. številka. Vsebinsko ima mnogo popra. Opozorujemo posebno na Čivkoslava Lazana pesence in na pesniške proizvode novega sodelavca Tineta Črva.

— (Pustolovca konec.) Pred par dnevi prijeli so v Horjakovi gostilni v Laškem trgu žandarji znanega M. Malovrha ter uklenenega odpeljali k sodniji. Malovrh bival je že kake 4 tedne v toploticah, in bil mej topliški gosti, sosebno pa pri nekaterih damah precej priljubljena oseba. Pravil je, da je profesor slovanskih jezikov v Lipsiji, kazal je dekret na stolico v Göttingen-u z 12000 mark letne plače, kateri dekret je pa seveda sam napisal, drugod zopet predstavljal se je kot dr. Strecker iz Zagreba. Pridno obiskaval je farovže v okolici in vedel tako napeljati, da je nekoliko časa bil sam v sobi. To priliko porabil je za kradnjo. Pri gospodu župniku pri sv. Margareti si je tako tudi več vrednostnih predmetov prilastil. Okradeni župnik objavil je vse žandarjem, kateri so mladostnega tatu izročili sodniji, kjer je Malovrh baje vse obstal.

— (Rimske starine.) Na Emonske cesti zida g. Ronner hišo v dve nadstropji, s katero se bode zopet olepšalo Krakovsko predmestje. Pri kopanji temelja našli so danes lep mozaik, a po neprevidnosti razbil ga je delavec s krampom in gosp. Ronner je le posamične kosce pobral in hranil. Daje so dobili lepo bronasto zapestnico, katero je kupil g. Globočnik, profesor na realki, in tudi nekaj rimskega denarja, katerega so od delavcev kupili razni ljudje. Ali bi take najdbe našemu muzeju zgago delale? Čudimo se, da se nihče ne briga za zgradbo na Emonske cesti, kjer je skoro pod vsako rušo kaj starinskih ostankov.

— (Dijaški izgredi v Celji.) Mnogi, posebno nemški listi so poročali o izgredih Celjskih dijakov, katere bi bili baje le slovenski učenci zakrivil. A temu ni tako. Iz zanesljivega vira smo izvedeli, da pri zadnjem izgredu ni bilo nobenega slovenskega dijaka. Rogovili so samo nemški dijaki iz tamošnje gimnazije in učiteljske pripravljavnice. Ob dveh po polnoči iz gostilne gredoči so se ustavili nemški neobraženci pred slovensko ljudsko šolo, upili razsajali, in preklinjali Slovence. (Prekleti Vendi itd.) Poskušali so s silo v šolo ulomiti. Ker se jim to ni posrečilo, so pobili okna. Dva izmed nevedeljih nemških mladičev je žandarmerija prijela in dejala v policijsko ječo. Slovenski dijaki so še le drugi dan zvedeli za ponočno veselico svojih nem-

ških nasprotnikov. Povedati je še treba, da dosedaj še niso nobenega izgrednika kaznovali. Morebiti se ne zgodi nikomur nič žalega, ker se preveč ravna po reku: „Quod licet Germano, non licet Slovano.“

— (Na Celjski gimnaziji) bilo je v preteklem šolskem letu 172 Slovencev, 122 Nemcev, na gimnaziji na Ptui 76 Slovencev, 35 Nemcev.

— (Dne 28. julija 1884) ob 11. dopoldne bode v pisarni vojaške oskrbovalnice v Ljubljani obravnavo o pismenih ponudbah za preskrbljevanje vojske na Gorenjskem za čas od 27. avgusta do 5. septembra 1884 s hrubom, ovsom, slamo, senom drvni in pa vožnjo. Natančna poročila daje tudi trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

— (34 Amerikancev) potovalo je te dni skozi Ljubljano. Ostali so v hotelu pri „Slonu“. Za obed je vseh 34 naročilo „beefsteak“ in gosp. Ehrfeld pravi, da odkar je krčmar še nikdar ni na je denkrat 34 beefstekov imel naročenih.

— (Nova brošura.) Pod naslovom „Poročilo o kmetijski enketi dne 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani. Uredil dr. J. Vošnjak deželni odbornik. V Ljubljani 1884. Založil in na svetlo dal deželni odbor kranjski. Natisnila „Narodna tiskarna“, izšla je 4 1/2 pole obsežna brošura, ki se bode razposlala posamičnikom. Nemška izdaja se tudi že stavi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Belgrad 25. julija. Srbska vlada izročila je včeraj zastopnikom Avstro-Ogerske, Nemčije in Rusije spomenico v zadevi srbsko-bolgarskega razpora.

Pariz 25. julija. Kakor časniki poročajo, zahtevala bode vlada od senata priznanje osmega člana revizijskega načrta o finančnih pravicah senata. Ko bi senat ne vsprejel tega člana, se načrt zbornici ne bode več predložil.

Toulon 25. julija. Včeraj čez dan 4, v Marseille-u 16, v Arles-u 7 za kolero mrtvih. Pomorski minister konstatuje, da se v Toulonu zdravstveno stanje izvestno boljša.

Razne vesti.

* (V. D. Boguševski), najstarejši general ruske konice je te dni umrl v okraju Smolenskem 98 let star. Bojeval se je že v bitki pri Borodinu 7. septembra 1812 kot častnik, tedaj zapovedoval celemu polku, ker so vsi višji in štabni častniki takrat v boji pali.

* (Prvo letošnje grozdje) je 19. t. m. dobila Riegerjeva prodajalnica za ovočje v Botzenu na Tirolskem.

* (Dovažanje ruskega petroleja v Avstrijo.) Dunavsko parobrodno društvo si je zadnje dni na Angleškem naročilo pomorski parnik, kateri bo vozil ruski petrolej iz Batuma čez Galač v Avstrijo. Središče vse ruske petrolejske industrije je Baku, od koder petrolej v Batum prepeljavajo in ga odtod po pomorskem potu v vzhodno in zahodno Evropo pošiljajo. Ker trgovina s tem oljem iz Batuma čez črno morje dan na dan bolj narašča, upa to društvo, da se bode kupčija s petrolejem tudi preko Dunava v srednjo Evropo dobro obnesla.

* (Razstrelba) Iz Varšave se nam poroča: Sostenskijska tovarna za smodnik v okraju Černigov je po eksploziji smodnika zletela v zrak in se popolnoma zrušila. Dva vojaka, ki sta bila v tovarni, sta na male koščke razstrgana. Po vsem mestu ni ne jedra šipa v oknih cela ostala. Dva druga vojaka in jeden tehnik, ki so bili za časa grozne nesreče zunaj tovarne, so težko poškodovani. Razstrelbo so najbrže prouzročili nihilisti, ker so dan poprej ljudje po mestu našli brezimne pretilne liste. Mesto tovarne se vidi zdaj kup pepela. V mestu vlada velik strah.

* (100letnica francoske revolucije.) Francoska namerava 100letnico svoje revolucije posebno svečanostno in veličastno praznovati. Tudi razstava, katero bodo otvorili 1889. leta, bode vse dosedanje prekosila.

* (Žena k smrti obsojena.) Sodnijski dvor v Varaždinu je 18. t. m. na smrt obsodil Baro Jurinjak, ker je po noči 9. maja t. l. nezakonskega otroka svoje lastne hčere Terezije Jurinjak umorila. Hčer bodo pa za štiri mesece zaprli v težko ječo.

* (Svojega soproga ustrelila.) Iz Lvova se brzojavi 22. julija t. l.: Pavlina Tobias je danes v pijanosti svojega 54letnega soproga, železničnega delavca Autona Tobiasa s pištolo u trelila. Ko so jo prijeli, se je izgovarjala, da je ta zločin izvršila iz razdraženosti, ker je njen mož ž njo vedno grdo in nečloveško ravnal. Tobias, kateremu je šla krogla v vrat, se je mrtev zgrudil na tla. Ženo izročili so deželni sodniji. Imela sta jednega otroka.

* (Nemški dijaki.) V Lvovu (Lemberg) so dijaki tamošnje gimnazije, ker jih je pri maturi izredno veliko padlo, svojim profesorjem napravili velik izgred. Strašno so upili, ropotali in izpraševalno komisijo spremljevali z glasnimi „pereat“-klici.

* (Nemška previdnost.) Iz Bavarskega se piše 18. t. m.: Že več nemških listov je prineslo oklice, katerega je razglasil nek okrajni urad zaradi kolere. Peti člen tega razglasa se kaj čudno glasi: „Za potrebno število krst še nismo poskrbeli, a vendar je treba na to gledati, da se izdelovatelji krst že zdaj z lesom dobro založe.“ Ta nemška previdnost nas spomina na brzovjavko župana, kateri je ministru brzovjavil, da je vse pripravljeno za kolero in da samo še te pričakujejo. Zdaj se lahko nemški mizarji založe z lesom in svoje krste kot sešeno zdrave poveljujejo.

* (Umor.) V Baku pri kaspiskem morji je bil 17. t. m. policijski nadzornik Bezirov po dveh neznanjih napaden in z bodalom smrtno ranjen.

* (Rabelj na potovanji.) V Atenah izhajajo list „Stoa“ poročila, da je grška vlada vojnemu parobrodu „Paralos“ dala ukaz, odpluti v Nauplijo, vsprejeti ondu stanujočega rablja z morilnim strojem (giljotino) in vojakom vred in potovati po kraljestvu izvršujoč službeni posel. Na Grškem ne usmrtijo precej po potrjenejši obsodbi na smrt obsojenih, ampak jih zapro po ob morji ležečih mestih, da čakajo ondu smrti, katera jih meseca julija vsakega leta kosi. Tako pribrani grška vlada velike stroške, katere bi sproti usmrtenje vsacega posamičnega smrti zapalega kaznenca po samo jednom rablju v vsej deželi proužročilo. Ko je pred nekaj leti Grška razpisala službo rablja in se nikdo oglašil za njo, je vlada jednega v smrt obsojenega Grka pomilestila in mu podelila službo rablja za vse grško kraljestvo. Da pa ta ne uide in vlade ne pripravi v zadrego, — ga imajo celo leto v Naupliji zaprtega. Meseca julija vsakega leta pa potuje na parniku s spremstvom vojakov po službenih opravilih preko vseh pri morji ležečih mest, kjer čakajo nesrečni Grki svoje smrti.

Pravo pravcato univerzalno sredstvo. Resnica, da imajo razne bolezni svoj izvor v slabo delujočem želodcu in črevah, izpričuje uspešno rabo „Moll-ovih Seidlitz-praškov“ skoro pri vseh boleznih. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepatat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 8 (690—7)

Javna zahvala.

Častitemu gospodu **R. Kastelic-u**, bivšemu predsedniku ribiškega društva kranjskega, kateri je danes nakupil in za ulogo v Ljubljano, Iščo in Mali grabar nam dobrotljivo podaril 270 mladih rakov (žlahtnikov, večidel babice), izrekamo najtoplejšo zahvalo.

(465) **Krakovski in Trnovski ribiči.**

Javne dražbe.

26. julija: 2. eks. držb. pos. Matevža Nemanica iz Gorenje Lokvice, 1655 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Ane Milkoč iz Zeleznikov v Metliki. 1. eks. držb. pos. Jakoba Veršarja iz Dragomela, 1590 gld., v Metliki. 1. eks. držb. Ive Starašince iz Kresnic, 3310 gld. v Metliki. 1. eks. držb. pos. Bare Težaka iz Gorenje Lokvice, 600 gld., v Metliki. 1. eks. držb. pos. Jakoba Namrota iz Starega trga, 1990 gld., v Ložu. 1. eks. držb. pos. Andreja Marinčica iz Poddoba v Ložu. 1. eks. držb. pos. Lorenca Čudna iz Gorjuš 2968 gld., v Radovljici. 1. eks. držb. pos. Andreja Pogačnika iz Klope, v Radovljici. 1. eks. držb. pos. Franca Petričica iz Loga, 6533 gld., v Ljubljani.

28. julija: 1. eks. držb. Janeza Orazma iz Nakla, 972 gld., 40 kr. v Kranji. 3. eks. držb. pos. Jere Globočnik iz Reten, v Trzinu. 1. eks. držb. pos. Frančiške Zapotnik iz Podzida, na Brodu.

Tujci:

dne 24. julija.

Pri **Slonu**: Popis z Dunaja. — Chrundon iz Londona. — Roeder z Dunaja.

Pri **Malté**: Germonig iz Trsta. — plem. Schneid z Dunaja. — Bontempelli iz Trsta. — Paulin iz Bileka. — Vančina iz Kolina.

Pri **avstrijskem cesarji**: Giacich iz Trsta. — Okorn iz Senožeč.

Umrli so v Ljubljani:

21. julija: Leopold Saller, krojaški pomočnik, 19 let, Rožne ulice št. 13, za jetiko.

22. julija: Ludmila Wavrečko, davkarskega nadzornika žena, 25 let, Stari trg št. 4, za mrzlico.

V deželnej bolnici:

21. julija: Miha Ocvirk, mesar, 48 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. julija	7. zjutraj	737.92 mm.	+15.3° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.26 mm.	+25.6° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	734.40 mm.	+19.0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura +20.0°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	85 kr.
Srebrna renta	81	70
Zlata renta	130	25
5% marcna renta	96	—
Akcije narodne banke	857	—
Kreditne akcije	304	60

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

London	121 gld.	75 kr.
Srebro	—	—
Napol.	—	—
C. kr. cekini	—	—
Nemške marke	59	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	168
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	103	30
Ogrska zlata renta 5%	122	15
— papirna renta 5%	91	75
5% štajerske zemljišč. od. ez. oblig.	88	85
Dunava reg. srečke 5%	104	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	20
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	50
Kreditne srečke	105	75
Rudolfove srečke	176	—
Akcije anglo-avstr. banke	10	19
Tramway-društ. velj.	120	10
170 gld. a. v.	214	—

Poslano.

(15—21)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužno
KISELINE

poznate kas najboljše okrepljujoče pice,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Heinrich Heine's
gesammelte Werke,
illustrirte Prachtausgabe,

izide v 90 snopičih po 30 kr. Prvi snopiči leže na ogled.

Naročila vsprejema

(467—1)

J. Giontini v Ljubljani.

Štacuna v najem.

Zaradi spremena stanu daje se v Črnomlju na **Dolenjskem štacuna s speerijiskim blagom** za več časa v najem. Štacuna je prostorna in na glavnem trgu, na zelo pripravnem prostoru. Odda se štacuna z vsem blagom vred ali pa le s potrebno štacunsko pripravo. Najemščina od štacune in stanovanja je 300 gld. na leto. Natančnejše najemne pogodbe za štacuno z blagom vred ali le s potrebno opremo in koliko se prevede na leto, zve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(457—2)

Izborna

bela boteljska vina

v velikih (stari polih) boteljkah, in sicer:

Rulandec leta 1880 po 60 kr. **Cesarsko vino** leta 1882 (od Nj. Velikanstva presvitlega cesarja Fran Josipa samega pohvaljeno) po 80 kr., kakor tudi izborna

črna vina

v sodih proti pokušnji prodaja (459—1)

vodstvo deželne kranjske vinarske in sadjar-ske šole na Slapu pri Vipavi, postaja Postojina.

M. MATIAŠIČ

v Kranji

priporoča svoje veliko zalogo

porcelana, glažerije, šipe za okna,
zlate rome in več drugega blaga

na debelo in drobno po najnižji ceni in poštenu postrežbi. (466—1)

Kuverta s firmo
priporoča po najnižji ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

Lampijoni, zračni balončki in ognjemeti.

Svetilnice za nošnjo na palicah po 6, 8, 10, 12, 18 in 22 kr. — Balonske svetilnice po 10, 12, 15, 18, 23, 28 in 45 kr. — Palice za lampijone po 2 gld. 100 kosov. — Sveče za lampijone po gld. 2.50 in 3. — za 100 kosov. — Zračni balončki po 40, 65 kr. in gld. 1.—, 1.20, 1.75, 2.25 in 3.—. Ognjemeti po originalnih fabriških cenah. — V izberah po gld. 5.—, 10.—, 20.—, 25.—, 50.— in 100.—. Pošilja se samo z vlakom za prevožno užigalnih stvari zato se prosi naročiti ob pravem času. — Transparentni emblemi za telovadna, pevka in ognjegasna društva. Velikost 58x66 cm., po 50 kr., naj-finejše 75 kr. — Transparentne slike cesarske rodovine po 45 kr. in gld. 1.—. — Darilne dekoracije za srelna društva po 8—50 kr. — Cenilniki zastoj in franko. — Društva in prekupi dobri primeren rabat.

EDUARD WITTE, Wien, VI., Magdalenenstrasse 16.
Poleg gledališča a. d. Wien.

Izhaja samo malo časa, zato se prosi izrezati. (463—1)

Št. 10 605.

(464—1)

Razpis služeb!

V mestni klavnici Ljubljanski oddajati se službi, in sicer:

a) ona **nadzornika** z letno plačo 700 gld., pravico do dveh v pokojnino vstevnih 10% petletnic in prostim stanovanjem v mestni klavnici;

b) ona **oskrbnika** z letno plačo 500 gld., pravico do dveh v pokojnino vstevnih 10% petletnic in prostim stanovanjem v mestni klavnici.

Službi se bosta s početka podelili začasno na podlagi službene pogodbe, potem pa, ko se bosta uradnika z dveletnim marljivim, točnim in vestnim poslovanjem za nji kvalificirala, stalno.

Služba nadzornikova oddala se bode le izpitnemu živinozdravniku, a tudi pri oskrbnikovi službi bode izpitani živinozdravnik imel prednost pred drugimi prosilci.

Prosilcem za ti službi je prošnje z dokazili o starosti, o sposobnosti za službovanje v dozdanjem poslovanji in pa o popolnem znanji slovenskega in nemškega jezika do **14. avgusta 1884. leta** izročiti pri podpisnem magistratu, in sicer onim, ki so v javni službi, potom predstojajoče gosposke.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 11. dan julija 1884.

Župan: Grasselli.

Podpisani priporočuje svojo dobro

gostilno v Sori

hiš. štev. 9.

v katerej toči dobro pivo in dolenski vina liter po 28, 32 in 40 kr. ter prosekari po 52 kr. Ima tudi dobre in okusne gorke in mrzle jedi za vsako gospodo.

Henrik Kofou,

(453—2)

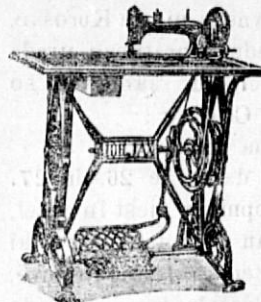
gostilničar.

Trakuljo

(ploščnato glisto) prežene

dr. Bloch na Dunaji,

Praterstrasse 42, tudi pismeno. (90—12)

C. k. privilegij za zboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jax,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (113—24)

6letna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4-5 gl.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

V eliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

„Britannia“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d'Ant. Poglayen**, generalni agent. (444—10)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.